

ТАТАР ТЕЛЕНДӘ АВАЗ ҮЗГӘРЕШЛӘРЕ

Башкарды: Шабакәев Р.

Ни өчөн авазлар үзгэрэлэр?

- Билгеле булганча, кешелэрнең сөйләме аерым авазларның билгеле бер тәртиптә тезелеп килүе генә түгел, ә аларның бер-берсенә ялганып туктаусыз агышы. Сөйләм агымында нинди аваз белән янәшә булуына, нинди фонетик шартларда килүенә карап, авазлар төрле үзгәрешләр кичерәләр.

Аваз үзгәрешләрәнең төрләрә

- Сөйләмдәге аваз үзгәрешләрән, ни сәбәпле булуларыннан чыгып, икегә бүлөп карыйлар: **комбинатор** үзгәрешләр, алар авазларның бер-берсенә тәэсире нәтижәсендә барлыкка киләләр; **позицион** аваз үзгәрешләрә – авазларның сүздәге урынына, позициясенә мөнәсәбәтле рәвештә туалар.

Комбинатор үзгөрешләр үзләре өч төрле булалар:

- **ассимиляция**, ягъни авазларның бер-берсенә охшашланулары;
- **аккомодация**, ягъни авазларның бер-берсенә жайлашулары;
- **диссимиляция**, ягъни авазларның охшашсызланулары.

Ассимиляция һәм диссимиляция бер төрле авазлар арасында, ягъни сузыклар белән сузыклар, тартыклар белән тартыклар арасында бара.

Аккомодация сузыклар белән тартыклар арасында бара.

Ассимиляцияне иң элек икегә бүлеп карыйлар: сузыклар ассимиляциясе һәм тартыклар ассимиляциясе. Төрле аспектлардан чыгып, ассимиляция тагын түбәндәгечә төркемләнә:

а) тәэсир итешүнең юнәлеше буенча бүленеш: әгәр аваз үзеннән соң килгән авазга тәэсир итеп, аны охшашландырса, – **туры (прогрессив) ассимиляция**(төнлә [төnnә]), әгәр үзеннән соң килгән аваз охшашландырса, **кире (регрессив) асимияция** (унбер [умбер]) дип атала.

б) тәэсир итешүнең нәтижәсе буенча бүленеш: әгәр аваз икенче аваз тәэсирендә үз билгеләрен югалтып, үзенә тәэсир иткән авазның билгеләрен алса, – **тулы ассимиляция** (көтеп [көтөп]), әгәр бер аваз икенчесенә берәр билгесе белән генә (рәт, ясалу урыны һ.б.) охшашланса, **өлешчә ассимиляция** (алдынгы [а°лдыҥгы]) дип атала.

Тулы ассимиляция вакытында ике бер төрле аваздан бер озын аваз гына да калырга мөмкин (күзсез [күсес]).

в) авазларның янәшәдәшлеге буенча бүленеш: әгәр авазлар янәшә торып тәэсир итешәләр икән – **янәшә (контактлы) ассимиляция**, бер яки берничә аваз аша торып тәэсир итешсәләр, **арадаш (дистактлы) ассимиляция** дип аталалар.

Сузыклар ассимиляциясе ике очракта күзәтелә: сингармонизмга бәйле рәвештә һәм сандхи очракларында.

Сингармонизм яки сузыклар гармониясе – барлык төрки телләр өчен дә диярлек характерлы билге. Сингамонизмның ике төре бар – рәт гармониясе һәм ирен гармониясе. Рәт гармониясе – сузыкларның рәт буенча охшашланулары, җайлашулары: әгәр сүзнең беренче ижегендә алгы рәт сузыгы килсә, алдагы ижекләрдә дә алгы рәт сузыгы килә, һәм киресенчә.

Түбәндәге очракларда рәт гармониясе сакланмый:

- а) алынма сүзләрдә (имтихан, галим, телефон);
- б) кушма сүзләрдә (өчаяк, төнбоек, Илдус);
- в) кайбер зат алмашлыкларында (миңа, сиңа);
- г) кайбер кушымчалар аркасында (көлсу, улмыни).

Татар телендә ирен гармониясе түбәндәгедән гыйбарәт: әгәр сүзнең беренче ижегендә иренләшкән [о] яки [ө] сузыклары булса, шуннан соңгы ижекләрдә килүче [ы] яки [е] авазлары иренләшәп, [о], [ө] булып ишетеләләр: ко-лы > [коло], көт-еп > [көтөп]. Шунысын әйтергә кирәк, иренләшү икенче ижектә генә көчле була, алдагы ижекләрдә иренләшү тәэсире кими. Ә иренләшкән [у] һәм [ү] авазларының мондый ассимилятив үзенчәлекләре булмый.

Этимологик яктан бер тамырга кайтып кала торган калын һәм нечкә әйтелешле сүзләр *сингармоник параллельләр* дип атала: *аз – өз, акрын – әкрен, ана – әни, багланыш – бәйләнеш, чыкылдау – чекелдәу*.

Шулай ук **акустик ассимиляция** күп телләрдә очрый торган аваз үзгәреше. Ул тартыкларның яңгыраулык-саңгыраулык буенча охшашланулары. Ул ике төрле чагылыш таба:

- а) саңгырау тартыклар тәэсирендә кайбер яңгырау тартыклар саңгыраулашалар (тозсыз [тоссос], таҗсыз [таҗсыс]). Моның нәтижәсендә кайбер кушымчаларның саңгырау тартыкка төмамланган сүзләргә өстәлә торган яңа вариантлары барлыкка килгән: -ды/-ты, -га/-ка һ.б.;
- б) яңгырау тартыклар тәэсирендә кайбер саңгырау тартыклар яңгыраулашалар. Аеруча [р] сонанты тәэсирендә [п], [к], [қ] тартыкларының саңгыраулашуы күзәтелә (ак – аграк, күп – күбрәк).

Диахроник һәм синхроник ассимиляцияне дә аерып карарага кирәк. **Диахроник ассимиляция** – ул тарихи процесс, аның нәтижәсендә, авазлар чиратлашып, яңа кушымчалар барлыкка килгән (урман-лар → урман-нар, күп-дән → күп-тән). Диахроник ассимиляция язуда да чагылыш таба, ә **синхроник ассимиляция** – жанлы сөйләмдә авазларның охшашлануы, сөйләм стилиндә орфоэпик норма итеп кабул ителә, ләкин язуда чагылыш тапмый.

Диссимиляция, яки охшашсызлану – азрак таралаган күренеш. Күбрәк ул гади сөйләмдә, алынма сүзләрнең әйтелешендә чагылыш таба, татар теле өчен авыррак әйтелешле булган берәр аваз берничә тапкыр кабатланса, ул авазларның берәрсе икенче, җайлырак әйтелешле аваз белән алыштырыла: *директор* → *дилектор*, *коридор* → *кылидур* һ.б.

Диссимиляция, ассимиляциядән аерылмалы буларак, нормалаштырылмаган сөйләмгә (гади сөйләм, диалектлар, балалар һәм өлкәннәр сөйләме) хас һәм орфоэпик норма буларак кабул ителми.

Аккомодация, нинди авазлар арасында булуына карап, сузыклар һәм тартыклар аккомодациясенә бүленә. Сузыклар аккомодациясе булганда янәшәдәге тартыклар тәэсирендә, сузыклар шуларның артикуляциясенә җайлашалар; тартыклар аккомодациясе булганда, киресенчә, тартыклар үз янәшәсендәге сузыкларның артикуляциясенә җайлаша. Тартыклар аккомодациясе булганда нечкә сузыклар янында тартыклар палатальләшләр, ягъни йомшаграк әйтеләләр, а калын сузыклар янында – велярлашалар, ягъни калын итеп әйтеләләр. Мәсәлән, [ба°р] – [б'әр']. Иренләшкән сузыклар янында тартыклар берәз иренләшебрәк әйтелә. тартыкларга бигрәк тә үзлөрәннән соң килгән сузыклар нык тәэсир итә: [туп] – [тын].

Сузыклар аккомодациясе турында сөйләгәндә, шуны истә тотырга кирәк: тартыкларның үзлөрәннән соң килгән сузыкларга тәэсире үзлөрәнә кадәр килгәннөрәнә тәэсирәннән көчлерәк, ягъни сузыкларның прогрессив аккомодациясе регрессив аккомодациядән көчлерәк: [па°р], [ма°л], [чы°н].

Кулланылган әдәбият:

1. Татар грамматикасы: 3 томда. Т. 1. – Казан: Инсан, 1998. – 521б.